

[Gilstrup]

Venstres ordfører udtrykte kritik over for skatteministeren på det punkt, der drejede sig om, hvordan Ligningsrådet i grunden skal fungere. Man må gøre sig klart, at Ligningsrådet får langt, langt større betydning i praksis, end det har nu. I og med at man nedlægger amtsligningsrådene, vil der komme et væld af sager ind i Ligningsrådet, som ikke kommer nu. Der er det altså, at skatteministeren fra borgmesterpartiet mener, at nu skal vi have 4 mennesker fra kommunerne – altså til en vis grad modparten – til at sidde med ved bordet i Ligningsrådet. Lad gå med at lade dem sidde med ved bordet, men det kan ikke være rimeligt, at de kommunale repræsentanter har stemmeret i Ligningsrådet. Hvad enten man sammensætter Ligningsrådet på den ene eller anden måde, så må de kommunale repræsentanter nøjes med at være bisiddere, der eventuelt kan komme med deres argumenter, men de må ikke være egentlige medlemmer.

Jeg har talt meget lidt om det, der for de andre ordførere har været det centrale, nemlig om man skulle følge finansministerens plan fra december måned 1988 eller skatteministerens plan fra maj måned 1989.

Med hensyn til finansministerens plan lod jo fru Pia Gjellerup og andre sig forføre af skatteministeren til at tro, at den var af 13. december 1988, men regeringen turde jo ikke offentliggøre den, før de havde deres finanslov hjemme, så derfor blev den rent faktisk først offentliggjort, efter at Folketinget var sendt på juleferie, så den er altså af 16. december, uanset hvad man nu engang har skrevet i den.

Men når jeg ikke har haft anledning til at sige meget om det, var det, fordi jeg havde den glæde at stå her på talerstolen en måned efter juleaften og rose den rigtige hr. Simonsen for den gode plan, han havde fremlagt i december måned. Da man nu fra skatteministerens side har indgået en aftale med den forkerte hr. Simonsen, socialdemokraten hr. Simonsen – ja, jeg har læst i avisen, at den anden Simonsen ikke vil kaldes socialdemokrat, det sagde han i søndags til Berlingske Tidende – så tror jeg ikke en døjt på de beregninger, ministeren kommer med i aftalen, hvor han siger, at han kan spare 5.000 stillinger over 4 år, altså med andre ord nedbringe de nuværende 15.000 ansatte til 10.000.

Jeg vil vædde meget på, at hvis kommuneaftalen blev gennemført, så ville det ende med 17.000 – det bliver plus 2.000 – der er en regnefejl på 7.000 mennesker i den kommuneaftale. Papir er tålmodigt, men gudskelov får den ikke lov til at bestå sin prøve her. Den kommuneaftale er død og magtesløs, det er jeg meget sikker på.

Elisabeth Arnold (RV):

Når man læser de to forslag, vi behandler her i dag, lovforslag nr. L 6 og L 7, om skattestyrelsen og om kommuneaftalen, så må man sige, at skatteministeren i sandhed er en modig mand. Fru Pia Gjellerup brugte før udtrykket, at der brød et stormvejr løs sidste år i december, da regeringens afbureaukratiseringsplan forelå, og man må sige, at skatteministeren har prøvet at ride stormen af. Det har været en meget voldsom periode, og man har indtryk af, at der aldrig har været en koncentration af så mange ømme tæer samlet på ét sted som i disse skattelove.

Det er selvfølgelig et problem, at man, når nogle ministre og nogle embedsmænd fremlægger forslag til afbureaukratisering, med det samme sætter antal hoveder eller årsværk på og siger, at dette forslag skal resultere i, at der bliver sparet så og så mange personer, for så ved vi jo godt, hvordan det går ude omkring i administrationerne. Så begynder problemerne, så siger de alle sammen: Skal det være mig, eller skal det være min nabo, hvem skal det være?

Jeg vil ikke kritisere ministrene for at have lagt afbureaukratiseringsplanen frem. Prisen for at lægge forslag åbent frem er jo, at der kommer en diskussion, som også indimellem kan blive ubehagelig. Hvis ikke man lægger forslag frem, hvor der er nogle alternativer, eller hvor der er nogle forskellige muligheder for løsninger, så får man aldrig nogen sinde en bred diskussion, og den synes jeg faktisk vi har haft her. Det har været et meget livligt år, hvor vi har diskuteret disse skattestyrelseslove. Det har bestemt ikke været kedeligt.

Men jeg må også sige, at når man så, hvordan systemet fungerede før, er det dog utroligt, at det skulle være nødvendigt, at det er så kompliceret. Det kan ikke være rigtigt, at der ikke er noget som helst, der kan ændres.

Skatteministerens udgangspunkt har været afbureaukratisering. Det har ikke været den